

РЕШЕНИЕ

№ 6591

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 29.10.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Е.Стоянова , като разгледа дело номер **9004** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на И. И. А. от [населено място] срещу заповед №755 от 16.07.2013г. на Директора на СП-К. село, с която е отказано на лицето месечна целева помощ по чл.9 от Правилника за прилагането на закона за социално подпомагане /ППЗСП/, **ПОТВЪРДЕНА** с РЕШЕНИЕ №РД-01-335 от 26.08.2013г. на Директора на регионална Дирекция за социално подпомагане /ДСП/.

По изложените в жалбата съображения- се моли да се отмени решението, ведно с потвърдената заповед и да се върне преписката като се укаже на страната да уважи молбата за месечна социална помощ.

В съдебно заседание -жалбоподателят не се представлява.

Ответникът –Директор на Дирекция „Социално подпомогане”-К. село, чрез юрк.М. оспорва жалбата. Подчертава, че отказът е поради факта, че жалбоподателят притежава недвижима собственост -апартамент, който се отдава под наем.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Обжалваната заповед е оспорена по реда на задължителния административен контрол по чл.13, ал.5 от ЗСП пред Директора на ДСП-С. област, който с РЕШЕНИЕ №335 от 26.08.2013г. я е потвърдил. Това решение е връчено на жалбоподателя на 30.08.2013г. с обратна разписка на л.11, поради което жалбата от 11.09.2013г. е в 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и като депозирана от адресат на акта, при наличие на правен интерес – същата е процесуално допустима.

Предмет на оспорване видно от чл.145, ал.2, т.1 от АПК е първоначалния акт-

заповед №755 от 16.07.2013г. на Директора на ДСП-О. Купел.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна по следните съображения.

Производството пред ответника е започнало по молба на лицето от 03.10.2012г. вх. №756 /л.25/ за отпускане на целева помощ с твърдо гориво, в която молителят е посочил, че е безработен, няма доходи, не е издържан от други лица, съответно обитава жилище от 1 стая в кв.Б. [улица]. За притежавани имоти - е отбелязано, че има къща с двор в [населено място], която е предмет на делбено дело гр.д.№650/08г. описа на РС - С..

По молбата е изготвен социален доклад /л.24/ от социален работник Й., видно от който лицето е регистрирано в Бюрото по труда с молба от 28.12.2011 г.. Посочено е, че има работещ родител /майка/ живуща в кв. Мотописта. Отражено е, че лицето притежава съсобствен имот в кв.О. Купел, който може да бъде източник на доходи /ап.55 на ет.5-ти в [жилищен адрес]/, тъй като жилището е посетено и при разговор със съседите е установено, че се отдава под наем периодично. В доклада е направен изводът, че не трябва да се уважава молбата и следва да се постанови отказ по чл.9 от ЗППЗСП вр. с Наредба №РД-07-05/2008г..

Въз основа на този социален доклад със ЗАПОВЕД №РД 755 от 08.10.2012г. /на л.37/ на директора на СП-К. село е отказано отпускането на исканата помощ. Срещу заповедта е подадена жалба пред Директора на Р.-С. град, който с РЕШЕНИЕ №335 от 26.08.2013г. потвърждава заповедта. В решението е посочено, че производството е по чл.13, ал.5 от ЗСП като за да се отпусне помощ се изисква да са изчерпани възможностите за самоиздръжка на лицето и издръжка от други лица /лицата по чл.140 от СК/. Описани са общите изисквания – като това по чл.9, ал.1 от ППЗСП за доход до определен размер. Също по чл.10, ал.1, т.4 от ППЗСП не следва да притежава движима или недвижима собственост или ид.ч. от правото на собственост, която да може да бъде източник на доходи. Посочено е, че лицето притежава земя от 701 кв.м., ведно със постройки от 252 кв.м. в [населено място], но конкретното основание за отказ на органа вкл. на по-горестоящия орган е това, че молителят притежава S ид.ч. от апартамент, съсобствен с майка му. Направен е и изводът, че този имот може да бъде източник на доходи, поради което жалбата на лицето е отхвърлена.

От друга страна в жалбата си до съда А. сочи, че земята и къщата в [населено място] не могат да бъдат източник на доходи, доколкото самите сгради са паянтови, като отделно в къщата живее и криминално проявеният съсобственик на И. - И. А. А., за който прилага доказателства във връзка с криминалното му битие. Относно апартамента в кв.О. купел се твърди, че не е приложим чл.10, ал.2 от ППЗСП, доколкото жилището не може да е източник на доходи, поради невъзможност за отдаване под наем, изразяваща се в това, че А. не разполага с нотариален акт за имота и скица, която не му се издава от Агенция по кадастъра, предвид това, че няма пари да плати такса. Сочи, че реализиране на доходи трябва да се тълкува като реализиране на законни доходи, каквито лицето не може да добие, защото няма документи. Оспорва се и правото на собственост, като се твърди, че ответникът трябва да го докаже безспорно с нот.акт, а не с удостоверение за деклариране на имота в Данъчна служба. Релевира се довода, че е трябвало да се направи социална анкета с присъствието на лицето, съобразно указанията по адм.дело №4502/2012г. на ВАС, поради което се твърди, че е допуснато съществено процесуално нарушение. Отделно в решенията е трябвало да се маркира, че лицето няма никакви доходи въпреки, че е положило усилия

за започването на платена работа.

СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Отказът на ответника по същество е свързан единствено и само с притежаваната собственост върху апартамент в кв.О. Купел /заповед №755 от 16.07.2013г. на л.37/, не и досежно имота в [населено място], поради което са неотносими доводите за това кое лице живее там. Неотносимо е и възражението за липса на доходи, защото за този факт няма спор. Спорният момент е, че лицето притежава недвижим имот –апартамент в кв.О. Купел, който може да бъде източник на доходи. И. за притежаването е декларирането му от лицето в служба „Местни данъци и такси”, което се установява от удостоверение по декларирани данни на л.45 вкл. актуално към 15.07.2013г.. Ако жалбоподателят твърди, че не притежава имота –той, а не ответникът трябва да докаже този факт. Например, че имотът е продаден на трето лице, за което ответникът също има констатации предвид това, че от справка от Агенция по вписванията се установява, че за последните 10 години няма прехвърлителни сделки на името на молителя. Следва да се има предвид, че подобни обстоятелства от А. не се въвеждат. Отделно не е необходимо и не трябва освен, ако А. не беше представил н.акт, ответникът да разполага с н.акт за имота, в който се съдържат и лични данни.

Относно позоваването на решението №8062 от 11.06.2013г. по адм.дело №4502/13г. на ВАС –л.65, с което е отменено решение на АССГ и е върната преписката на ДСП за ново произнасяне по молбата от 03.10.2012г. –следва да се съобрази, че решението на АССГ е отменено доколкото е прието, че отказът е незаконосъобразен, защото не може неживеенето на постоянен адрес да е основание за това или искането на помощ за отопление от друг адрес, различен от постоянния. Относно социалната анкета – са направени констатации, че същата е не само проверка на място – а проучване на документацията и събиране на информация. Във връзка с гореизложеното –съдът съобразява, че в обжалвания отказ основанието е друго /непреклюдено, няма и по отношение на същото задължителни указания по тълкуването в решението на ВАС/, поради което е иревентно дали е проведена анкета при повторното разглеждане на молбата или не –достатъчно е да е изпълнено изискването да се изяснят всичките относими за случая факти, които съдът намира, че са били установени безспорно. В този смисъл по делото е установено, че лицето притежава имот, източник на доходи. Тълкуването на разпоредбата на чл.10 от ППЗСП следва да бъде, когато разпоредбата е неясна и конкретно е недопустимо да се дописва правната норма в аспекта, посочен от жалбоподателя, че доходите трябва да са законни. Възможността за такива следва да е налична – а именно имотът да може да носи приход. Какъв ще е той- нисък, голям, бърз и т.н. е неотносимо. Това са бъдещи обстоятелства, невъзможни да бъдат обхванати от правната норма и подложени на влиянието и на други показатели. Може лицето да отдаде апартамента си под наем, находящ се на етаж 5-ти и същият да се ползва като офис, зъболекарски кабинет и т.н., което ще е в нарушение на ЗУТ /т.е. доходите биха били в нарушение на този закон т.е. незаконни/, но ще реализира доход и помощ не ще бъде отпусната. Смисълът на ЗСП- е социална помощ да не се предоставя на лице, което има имущество, годно да бъде използвано. Същото е годно без значение дали лицето фактически държи нотариалния си акт, защото като титуляр на имота винаги може да се сдобие с препис, както има на разположение документи вкл. в превод за съсобственика си И. А.. За превода и снабдяването със същите –вероятно е имало такси, поради което позоваването на липсата на средства за

конкретната такса е субективен, а не обективен елемент. На практика – за отдаването на имот под наем е достатъчно наемодателят да има владението върху имота, което е съждение в друга сфера. В заключение –обуславящо е, че А. е собственик и може да има доходи от имота. Други изисквания –да има на разположение н.акт, да е обявил имота в имотна агенция, да се търсят имоти под наем в посочения район и т.н. са неотнормирани, тъй като законодателят не ги визира.

Следователно - отказът да се отпусне социална помощ със заповед №755 от 16.07.2013г. е постановен в производство без допуснати процесуални нарушения - по молба-декларация на молителя, подадена по чл.13, ал.1 от ЗСП, след установяване на относимите факти и излагането им в заповедта, постановена от компетентния орган по чл.13, ал.2 от ЗСП – Директора на ДСП-К. село –Н. /заб.издала акта при условията на заместване на титуляра С. по силата на заповед №Чр-5 161 от 03.07.2013г.-л.38/. По същество също се установи, че е налице посочения в заповедта мотив за отказ във връзка с чл.10, ал.1, т.4 от ППЗСП- наличието на положителна предпоставка, водеща до невъзможност да се отпусне помощта –притежаването на недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, без да е налице хипотезата на единствено жилище.

С оглед гореизложеното жалбата е неоснователна и трябва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на И. И. А. от [населено място] срещу ЗАПОВЕД №755 от 16.07.2013г. на Директора на СП-К. село, с която е отказано на лицето месечна целева помощ по чл.9 от Правилника за прилагането на закона за социално подпомагане /ППЗСП/, ПОТВЪРДЕНА с РЕШЕНИЕ №РД-01-335 от 26.08.2013г. на Директора на регионална Дирекция за социално подпомагане-С. област.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи.

Съдия: